

nister har, saavidt jeg forstod ham, dog udtalt, at dersom selve Interessenterne henvendte sig til ham, vilde han søge at tage sig af dem. Maatte det dog idetmindste være et Løfte, jeg kunde faa ud af denne Forespørgsel, thi den ærede Minister kan være rolig for, at dersom Interessenterne havde ment, at et større Skridt fra deres Side ligeoverfor ham — enten enkeltvis eller i deres Helhed — vilde bære større Frugt end denne Forespørgsel eller den, jeg stillede i forrige Samling, og af hvilken denne er en Fortsættelse, vilde det være kommet for lang Tid siden. Det er min Overbevisning, at Interessenter vilde være komne til ham, naar de ikke havde troet, at en Forespørgsel her i Thinget, som jeg for mit Vedkommende kan erklære, at jeg haade ifjor og ligeledes denne Gang kun har stillet efter en meget vidt udbredt Opsfordring, vilde i og for sig være mere praktisk. Maatte det være en Udfigt, jeg kunde give dem, at Ministeren vilde tage sig af dem, naar de henvendte sig til ham, og at han da vilde søge at imødegaa dem, de maatte stille til ham! Der kan da blandt Andet komme ikke saa ganske vigtige Krav, thi vel har det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) sagt, Interessenterne kunde komme paa Skiftesamlingen med deres Forslag til Vedtagelse i forskjellige Retninger, med deres Indvendinger imod, hvad der er stiftet; men hvorledes skulle Interessenter, der sidde ovre i Sjælland, og som hvergang de skulle komme til en Skiftesamling, maa afholde ikke ganske ubetydelige Omkostninger, kunde have det allerminste Indseende med, paa hvilken Maade Skiftesamlingen herover handler med deres Eiendomme? Og hvorledes skulle de have den mindste Mulighed for, jeg vil ikke sige at faa et Forslag vedtaget, men endogsaa blot at faa et rimeligt Forslag opstillet? Selve Interessenterne ere i den Grad ude af Stand til at have Indseende med Foreningen, at det ikke er muligt for dem at komme paa Skiftesamlingen med noget som helst Forslag, som kunde føre til Noget. De mangle al Udgang til Indseende med Foreningen, til Indsigt i Kommissionens Handlemaade, til Oplysning om selve Foreningens Virksomhed,

thi det kunne de ikke faa igjennem en saadan Status, som offentlig gjennem Trykken gives 6 eller 9 Maanedes efter Regnskabsaarets Afslutning paa en noget summarisk Maade; men hvad de maa ønske, er et saadant Indseende, hvorved de komme til at se selve Kommissionens Forhandlinger, selve Kommissionens Virksomhed paa dens Kontor notere efter. Dersom et Interessentskab kunde dannes eller Noget, der kunde repræsentere Interessenterne, kunde et saadant Indseende fremkomme, og saa kunde der være Tale om at fremkomme med fornuftige Forslag paa en Skiftesamling; men saa er atter det tilstede her, at paa en Skiftesamling vil der for det Første ikke kunne blive vedtaget Noget, som Kommissionen modsætter sig, men dernæst kan den søge indirekte at modarbejde Forslagene igjennem Kreditorerne, thi paa en Skiftesamling i Kjøbenhavn kan der møde En, som maatte have Interesse for de ydste Kreditforhold, naar der kan bringes Hundreder, ja maatte Tusinder af Kreditorer sammen, der møde med deres Ibændehaverobligationer. Det er et saa urimeligt Forhold, at, naar ikke Autoriteterne ville tage sig af de enkelte Interessenter og give dem en vis Opmuntring og Baggrund, er der ikke noget Haab om, at Interessenter ville komme paa selve Skiftesamlingen og stille noget Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at rette den yderligere Forespørgsel til den ærede Minister, om han, naar Interessenterne henvende sig til ham, vil tage sig af deres Sag i denne Retning, paa en eller anden Maade, men navnlig med Hensyn til de Oplysninger i enhver Henseende, som han er istand til med Myndighed at forlange af Kommissionen, og endelig om han, naar det udtales som et fra dem kommende Ønske, og ikke som et Indfald af mig, vilde hjælpe dem til om muligt at danne sig i en Korporation med et Repræsentantskab. Dersom det kunde ske, vilde jeg i alt Fald anse denne Forespørgsel for at have båret sin Frugt. Forøvrigt kan jeg ikke Andet end talke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. G. Larsen), der henviste til et radikalt Middel. Jeg vil haabe, at denne Sag vil arbejde sig saaledes frem, at man